

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2011. gada 16. decembrī*

Lieta T-423/09

Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd, Dašikiao [*Dashiqiao*] (Ķīna), ko pārstāv Ž. F. Bellī [*J.-F. Bellis*] un R. Lufs [*R. Luff*], *avocats*,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko sākotnēji pārstāvēja J. P. Hikss [*J.-P. Hix*], pēc tam J. P. Hikss un B. Drīsens [*B. Driessen*], pārstāvji, kuriem sākotnēji palīdzēja G. Berišs [*G. Berrisch*] un G. Volfs [*G. Wolf*], pēc tam G. Berišs, *avocats*,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — franču.

ko atbalsta

Eiropas Komisija, ko pārstāv E. Žipinī Furnjē [*É. Gippini Fournier*] un H. van Vlits [*H. van Vliet*], pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību atcelt Padomes 2009. gada 7. septembra Regulu (EK) Nr. 826/2009, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1659/2005, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes magnēzija ķieģeļu importam (OV L 240, 7. lpp.), tiktāl, ciktāl tajā attiecībā uz prasītāju noteiktais antidempinga maksājums pārsniedz antidempinga maksājumu, kāds tiktu piemērots, ja tas būtu noteikts, pamatojoties uz sākotnējā izmeklēšanā piemēroto metodi, lai ņemtu vērā, ka eksportējot netiek atmaksāts Ķīnā samaksātais pievienotās vērtības nodoklis.

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Azizi [*J. Azizi*] (referents), tiesneši V. Vadapals [*V. Vadapalas*] un S. Frimods Nilsens [*S. Frimodt Nielsen*],

sekretāre V. Naģa [*V. Nagy*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 14. jūnija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

- 1 Antidempinga pamatregulējumu veido Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.), grozītajā redakcijā (turpmāk tekstā — “pamatregula”) (aizstāta ar Padomes 2009. gada 30. novembra Regulu (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp., labojums OV 2010, L 7, 22. lpp.)).
- 2 Pamatregulas 2. panta 1., 8. un 10. punktā (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 1., 8. un 10. punkts), kas piemērojami šajā lietā, ir noteikts:

“1. Normālo vērtību parasti nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas eksportētājvalstī ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti.

[..]

8. Eksporta cena ir tā cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par precī, kuru eksportētājvalsts eksportē uz Kōpienu pārdošanai.

[..]

10. Eksporta cenu un normālo vērtību salīdzina taisnīgi. Šo salīdzināšanu veic, izmantojot vienādus tirdzniecības līmeņus un izvēloties laika ziņā pēc iespējas tuvākus pārdošanas apjomus, kā arī pienācīgu uzmanību pievēršot citām atšķirībām, kas ietekmē cenu salīdzināmību. Ja normālā vērtība un eksporta cena nav salīdzināmas tādā formā, kādas tās ir noteiktas, katrā konkrētā gadījumā pēc būtības izdara korekcijas, ņemot vērā faktorus, par kuriem apgalvo un kuri norāda, ka tie ietekmē cenas un cenu salīdzināmību. Izdarot korekcijas, izvairās no jebkādas pārklāšanās, jo īpaši attiecībā uz atlaidēm, rabatu atlaidēm, daudzumiem un tirdzniecības līmeni. Ja izpilda konkrētos nosacījumus, var koriģēt šādus faktorus:

[..]

b) Importa nodevas un netiešie nodokļi

Normālo vērtību koriģē, ņemot vērā summu, kas atbilst visām importa nodevām vai netiešajiem nodokļiem, ar ko apliek līdzīgo precī un tajā ietilpstošās fiziskās sastāvdaļas, ja tas ir paredzēts [tās ir paredzētas] patēriņam eksportētājvalstī, un netiek iekasētas vai atmaksātas, eksportējot precī uz Kōpienu.

[..]

k) Citi faktori

Korekciju var izdarīt arī saistībā ar atšķirībām citos faktoros, kas nav minēti a) līdz j) apakšpunktā, ja ir redzams, ka tie skar cenu salīdzināmību atbilstīgi šim punktam, un, jo īpaši, ka patērētāji šo faktoru dēļ iekšējā tirgū maksā dažādas cenas.”

- 3 Pamatregulas 11. panta 3. un 9. punktā (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 11. panta 3. un 9. punkts), kas piemērojami šajā lietā, ir noteikts:

“3. Ja uzskata par lietderīgu, pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pieprasījuma, vai pēc kāda eksportētāja vai importētāja pieprasījuma ar noteikumu, ka pēc galīgā pasākuma ieviešanas ir pagājis attiecīgs laikposms vai vismaz viens gads, vai pēc Kopienas ražotāju pieprasījuma, kurā ir ietverti pietiekami pierādījumi, kas pamato nepieciešamību pēc šāda starpposma pārskata, var pārskatīt arī nepieciešamību turpināt pasākumu piemērošanu.

[..]

9. Visos pārskatos un izmeklēšanās par atmaksāšanu, kuras, ievērojot šo pantu, veic Komisija ar noteikumu, ka apstākļi nav mainījušies, izmanto tās pašas metodes, kas tika izmantotas izmeklēšanā, kuras rezultātā tika ieviests maksājums, attiecīgi ņemot vērā 2. pantu un jo īpaši tā 11. un 12. punktu, kā arī 17. pantu.”

Tiesvedības priekšvēsture

Attiecīgās antidempinga regulas

- 4 Eiropas Kopienu Komisija 2005. gada 11. aprīlī pieņēma Regulu (EK) Nr. 552/2005, ar ko piemēro antidempinga pagaidu maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes magnēzija ķieģeļu veidu importam (OV L 93, 6. lpp.), ar kuru tostarp tika ieviests pagaidu antidempinga maksājums 66,1 % apmērā, ko Eiropas Kopienā piemēro dažu prasītājas, *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co Ltd* ražoto magnēzija ķieģeļu veidu importam.
- 5 Ar 2005. gada 6. oktobra Regulu (EK) Nr. 1659/2005, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes magnēzija ķieģeļu importam (OV L 267, 1. lpp.), Eiropas Savienības Padome tostarp ieviesa galīgo antidempinga maksājumu 27,7 % apmērā, kas tiek piemērots konkrētu prasītājas ražoto magnēzija ķieģeļu importam.
- 6 Pēc prasītājas lūguma ir veikta Regulas Nr. 1659/2005 daļēja starpposma pārbaude saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punktu (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 11. panta 3. punkts). Pēc šīs pārbaudes Padome pieņēma 2009. gada 7. septembra Regulu (EK) Nr. 826/2009, ar kuru groza regulu [Nr. 1659/2005] (OV L 240, 7. lpp.; turpmāk tekstā — “apstrīdētā regula”), ar ko antidempinga maksājums konkrētu prasītājas ražotu magnēzija ķieģeļu importam ir samazināts līdz 14,4 %.

Ķīnas regulējums attiecībā uz PVN

- 7 Ķīnas likumdevējs bija ieviesis pievienotā vērtības nodokļa (PVN) sistēmu, kas paredzēja piemērot 17 % PVN principā visiem preču pārdošanas darījumiem gan vietējā tirgū, gan preču eksportam. Taču, lai gan pārdevējs bija atbildīgs par PVN piemērošanu visam pārdošanas apjomam vietējā tirgū, tomēr tam pilnībā varēja tikt atmaksāts PVN par preču eksportu.

- 8 Sākotnējās izmeklēšanas, kas aptver laikposmu no 2003. gada 1. aprīļa līdz 2004. gada 31. martam un kā rezultātā tika pieņemta Regula Nr. 1659/2005, laikā pārdevējam/eksportētājam tika daļēji atmaksāts PVN par magnēzija ķieģeļu eksportu, proti, attiecīgi 15 % 2003. gadā un 13 % 2004. gadā. Izmeklēšanas laikā, kas ietvēra pārbaudi, kuras rezultātā tika pieņemta apstrīdētā regula, proti, no 2007. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 31. martam, magnēzija ķieģeļu eksporta pārdošanas PVN atmaksas likme tika samazināta līdz nullei.

Administratīvās procedūras

- 9 Sākotnējā izmeklēšanā Komisija veica normālās vērtības salīdzinājumu ar eksporta cenu, kas Regulas Nr. 552/2005 preambulas 61. un 62. apsvērumā, uz kuriem ir atsauce Regulas Nr. 826/2009 preambulas 9. apsvērumā, ir apkopots šādi:

“(61) Normālo vērtību salīdzināja ar eksporta cenu, pamatojoties uz *EXW* cenu tajā pašā tirdzniecības posmā. Lai nodrošinātu taisnīgu normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājumu, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu ņēma

vērā atšķirības faktoros, kas saskaņā ar iesniegto un pierādīto informāciju ietekmēja cenas un cenu salīdzināmību.

(62) Tāpēc tika veiktas korekcijas atšķirībām transporta izmaksās, apdrošināšanas izmaksās, apstrādē, iekraušanas un ar to saistītās izmaksās, kredīta izmaksās, komisijas maksās un importa maksājumos, kā arī pēcpārdošanas izmaksās (garantijas izmaksās).”

¹⁰ Iebildumu rakstā Padome šo iestāžu pieeju sākotnējā izmeklēšanā paskaidroja šādi. Konstatējot, ka magnēzija ķieģeļu eksporta pārdošanas PVN atmaksa bijusi gandrīz pilnīga, iestādes nolēmušas “salīdzināšanai ar eksporta cenām izmantot normālu vērtību bez PVN, pieņemot eksporta cenu faktiski bez PVN, un atskaitīt no šīs cenas neatmaksātā PVN summu”. Padome paskaidroja, ka pat tad, ja “saskaņā ar [pamatregulas] 2. panta 10. punkta [b) apakšpunktu] būtu tradicionālāk normālajā vērtībā PVN likmi [saglabāt] proporcionālu tai, ko piemēro eksporta pārdošanai pēc atmaksāšanas, nevis atskaitīt atlikušo PVN no eksporta pārdošanas cenas”, tika uzskatīts, ka, “ņemot vērā zemo eksporta pārdošanai piemērojamo PVN likmi (tuvu nullei) pēc atmaksāšanas, ko Ķīnas nodokļu iestādes veikušas sākotnējās izmeklēšanas laikā, [...] no administratīvā viedokļa ērtāk būtu vienkārši neiekļaut PVN eksporta cenā”.

¹¹ Tiesas sēdē prasītāja iesniedza nedatētu dokumentu “Konkrēta galīgā informācija” (*Specific definitive disclosure*), no kura izriet, ka eksporta cena tiešām tika koriģēta tā, kā to aprakstījusi Padome. Pēc lietas dalībnieku uzklaušanās šis dokuments tika iekļauts lietā, par ko tika veikta atzīme tiesas sēdes protokolā. Turklāt tiesas sēdē Padome norādīja, ka iestādes turpmāk uzskatījušas, ka sākotnējā izmeklēšanā izmantotā

pieeja neatbilst pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktam (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punkta b) apakšpunkts), jo šis noteikums attiecas tikai uz normālās vērtības korekciju, nevis eksporta cenu, un šī cenas korekcija būtu jāpamato ar šīs pašas regulas 2. panta 10. punkta k) apakšpunkta (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punkta k) apakšpunkts) noteikumiem.

- ¹² Komisija 2009. gada 15. jūlijā nosūtīja prasītājam dokumentu ar nosaukumu “Vispārēja informācija. Dokuments R453” (*General Disclosure Document R453*), kur dokumenta B.4. punktā ar nosaukumu “Salīdzinājums” tā par normālās vērtības un eksporta cenas salīdzināšanas metodi, kura tika piemērota pārbaudes laikā, ir norādījusi:

“Vidējo normālo vērtību un vidējo eksporta cenu salīdzināja katram attiecīgās preces veidam gan ražotāja cenas līmenī, gan tirdzniecības līmenī. Lai salīdzinājums starp normālo vērtību un eksporta cenu būtu taisnīgs, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu tika ņemtas vērā atšķirības faktorus, kuri, kā tika apgalvots un pierādīts, ietekmē cenas un to salīdzināmību. Šajā nolūkā korekcijas, kas atspoguļo atšķirības transporta izmaksas, apdrošināšanā, apstrādē, pārkraušanā un kredīta maksājumos, kā arī faktiski samaksātajos antidempinga maksājumos, tika veiktas tādos gadījumos, kad tās bija piemērojamas un pamatotas.

Izmeklēšanā konstatēts, ka PVN, kas samaksāts par eksporta pārdošanu, netika atmaksāts. Sākotnējā izmeklēšanā PVN tika atskaitīts gan no normālās vērtības, gan no eksporta cenas, lai eksporta cena un normālā vērtība atspoguļotu vienādu netiešo nodokļu piemērošanas līmeni. Tomēr saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta

b) apakšpunktu tiek uzskatīts, ka piemērojamā metode, ja eksporta netiešie nodokļi netiek atmaksāti, paredz koriģēt to iekšējo nodokļu summas normālo vērtību, kurus piemēro, ja līdzīga prece tiek pārdota patēriņam eksportētājvalstī. Tāpēc normālā vērtība tika noteikta, ņemot vērā samaksāto vai maksājamo PVN.”

- ¹³ Citā dokumentā ar nosaukumu “II pielikums. Dokuments ar konkrētu informāciju” (*Annex II Specific Disclosure Document*), kas nosūtīts prasītājam tajā pašā dienā, tā 3.2. punktā ar nosaukumu “Korekcijas — normālā vērtība”, Komisija ir norādījusi:

“Normālās vērtības korekcijas tika veiktas attiecībā uz transporta, apdrošināšanas, pārkraušanas, iekraušanas un kredīta maksājumu izmaksām.

Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktu piemērojamā metode, ja eksporta netiešie nodokļi netiek atmaksāti, paredz koriģēt to iekšējo nodokļu summas normālo vērtību, kurus piemēro, ja līdzīga prece tiek pārdota patēriņam eksportētājvalstī. Tāpēc normālā vērtība tika noteikta, ņemot vērā samaksāto vai maksājamo PVN. Šim nolūkam izmantotā PVN likme ir 17 %.”

- ¹⁴ Ar 2009. gada 24. jūlija vēstuli prasītāja iesniedza savus apsvērumus par iepriekš 12. un 13. punktā minētajiem dokumentiem, proti, apstrīdēja “jauno” eksporta cenas un normālās vērtības “ar iekļautu PVN” salīdzināšanas metodi.

- 15 Komisija 2009. gada 31. jūlijā nosūtīja prasītājam dokumentu “Komisijas dienestu pamatnostādnes saistībā ar jūsu reakciju uz galīgo informāciju” (*Orientations of the Commission’s services after your reactions to final disclosure*), kura 3. punktā tika norādīts:

“Atklātībā nonākušajā informācijā [...] bija norādīts, ka izmeklēšanā noskaidrots, ka par eksporta pārdevumiem samaksātais PVN netika atmaksāts un ka gan eksporta cena, gan normālā vērtība tiks noteikta, ņemot vērā samaksāto vai maksājamo PVN. Savos 2009. gada 24. jūlija apsvērumos jūs apgalvojat, ka šāda metode būtu pretlikumīga. Taču attiecībā uz jūsu argumentiem var minēt šo:

Pirmkārt, attiecībā uz argumentu, ka sākotnējā izmeklēšanā tika izmantota cita metode (proti, PVN atskaitīšana gan no normālās vērtības, gan no eksporta cenas), ir jāuzsver, ka apstākļi pārbaudes laikā atšķiras no apstākļiem sākotnējās izmeklēšanas laikā. Sākotnējās izmeklēšanas laikā PVN tika daļēji atmaksāts, kā dēļ bija jāveic korekcijas atbilstīgi pamatregulas 2. panta 10. punktam, savukārt pārbaudes laikā eksporta pārdevumu PVN netika atmaksāts. Tādēļ nebija nepieciešamas nekādas PVN korekcijas ne eksporta cenai, ne normālajai vērtībai. Pat tad, ja to varētu kvalificēt kā metodes maiņu, šī pieeja [būtu] pamatota ar pamatregulas 11. panta 9. punktu (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 11. panta 9. punkts), jo apstākļi ir mainījušies.”

- 16 Visbeidzot, apstrīdētās regulas preambulas 29.–32. apsvērumā, kas ietilpst 4. punktā ar nosaukumu “Salīdzinājums”, ir norādīts:

“(29) Vidējo normālvērtību salīdzināja ar katra attiecīgā ražojuma veida vidējo eksporta cenu, pamatojoties uz ražotāja cenu vienādā tirdzniecības līmenī un vienādā

netiešo nodokļu līmeni. Lai nodrošinātu patiesu normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājumu, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu ņēma vērā to faktoru atšķirības, kuri saskaņā ar iesniegto un pierādīto informāciju ietekmēja cenas un to salīdzināmību. Šim nolūkam attiecīgos gadījumos, ja tas bija pamatoti, tika koriģētas transporta izmaksas, apdrošināšanas, pārkraušanas maksas, kredīta izmaksas un faktiski samaksātie antidempinga maksājumi.

- (30) Izmeklēšanā ir noskaidrots, ka par eksporta pārdevumiem samaksātais PVN netika atmaksāts (pat ne daļēji, kā tas notika sākotnējā izmeklēšanā). Tādēļ informācijā, kas prasītājam sniegta saskaņā ar pamatregulas 20. pantu [tagad — Regulas Nr. 1225/2009 20. pants], bija norādīts, ka gan eksporta cenu, gan normālo vērtību noteiks, ņemot vērā samaksāto vai maksājamo PVN. Pieprasījuma iesniedzējs apgalvo, ka šāda metode būtu pretlikumīga. Attiecībā uz pieprasījuma iesniedzēja argumentiem var minēt sekojošo.
- (31) Pirmkārt, attiecībā uz argumentu, ka sākotnējā izmeklēšanā tika izmantota cita metodika (proti, PVN atskaitīšana gan no normālvērtības, gan no eksporta cenas), ir jāuzsver, ka apstākļi, ko piemēroja pārskatīšanas izmeklēšanas periodā (“PIP”) [pārbaudes procesā], atšķiras no tiem, ko piemēroja sākotnējās izmeklēšanas periodā. Sākotnējās izmeklēšanas periodā saskaņā ar iepriekš minēto PVN tika daļēji atmaksāts, kā dēļ bija nepieciešams veikt korekcijas atbilstīgi [pamatregulas] 2. panta 10. punktam, savukārt pārskatīšanas izmeklēšanas periodā [pārbaudes periodā] eksporta pārdevumu PVN netika atmaksāts. Tādēļ nebija nepieciešamas nekādas PVN korekcijas ne attiecībā uz eksporta cenu, ne attiecībā uz normālvērtību. Pat tad, ja to varētu kvalificēt kā metodikas maiņu,

ši pieeja [būtu] pamatota ar pamatregulas 11. panta 9. punktu, jo apstākļi ir mainījušies.

- (32) Otrs pieprasījuma iesniedzēja arguments ir tāds, ka šajā pārskatīšanā izmantotā metode mākslīgi palielinātu dempinga starpību. Šim argumentam nevar piekrist. Izmantotā metode ir neitrāla. Tai ir tāda pati ietekme arī tad, ja, piemēram, uzņēmums konkrētus produktus vai darījumus pārdod Kopienai par tādu eksporta cenu, kas nerada dempingu. Citiem vārdiem sakot, pat pieņemot, ka PVN iekļaušana vienādojuma abās pusēs palielinātu atšķirības starp abiem elementiem, tas notiktu arī gadījumos, kad nav dempinga.”

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- ¹⁷ Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2009. gada 22. oktobrī, prasītāja cēla šo prasību.
- ¹⁸ Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā reģistrēts tajā pašā dienā, prasītāja saskaņā ar Reglamenta 76.a pantu iesniedza pieteikumu izskatīt lietu paātrinātā procesā. Ar 2009. gada 9. novembra vēstuli Padome iesniedza savus apsvērumus par šo pieteikumu. Ar 2009. gada 23. novembra vēstuli Vispārējā tiesa informēja prasītāju par savu lēmumu noraidīt pieteikumu par lietas izskatīšanu paātrinātā procesā.

19 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt tai ar apstrīdēto regulu noteikto antidempinga maksājumu tiktāl, ciktāl tas pārsniedz antidempinga maksājumu, kas tiktu piemērots, ja tas, pamatojoties uz sākotnējā izmeklēšanā piemēroto metodi, tiktu noteikts atbilstīgi pamatregulas 2. panta 10. punktam, ņemot vērā, ka eksportējot netiek atmaksāts Ķīnā samaksātais pievienotās vērtības nodoklis;

- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

20 Padome lūdz Vispārējo tiesu:

- prasību noraidīt;

- piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

21 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 19. janvārī, Komisija lūdza atļauju iestāties šajā tiesvedībā Padomes prasījumu atbalstam. Ar 2010. gada 5. marta rīkojumu Vispārējās tiesas trešās palātas priekšsēdētājs atļāva tai iestāties lietā. Komisija noteiktajā termiņā savu iestāšanās rakstu neiesniedza.

22 Ņemot vērā, ka viens no palātas locekļiem nevarēja piedalīties lietas izskatīšanā, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs, piemērojot Reglamenta 32. panta 3. punktu, norīkoja citu tiesnesi, lai palātu papildinātu.

- 23 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Vispārējā tiesa (pirmā palāta) nolēma uzsākt mutvārdu procesu.
- 24 2011. gada 14. jūnija tiesas sēdē tika uzklausi lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem mutvārdu jautājumiem.

Juridiskais pamatojums

Atcelšanas pamatu apkopojums

- 25 Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza divus pamatus.
- 26 Pirmajā pamatā ir norādīts uz pamatregulas 2. panta 10. punkta neievērošanu tādējādi, ka, mainot metodi, ticis pārkāpts normālās vērtības un eksporta cenas taisnīgas salīdzināšanas princips.
- 27 Otrajā pamatā ir norādīts uz pamatregulas 11. panta 9. punkta pārkāpumu tā iemesla dēļ, ka pārbaudes laikā, kā rezultātā tika pieņemta apstrīdētā regula, Komisija neesot piemērojusi to pašu metodi, kāda izmantota sākotnējā izmeklēšanā.

Par pirmo pamatu — pamatregulas 2. panta 10. punkta pārkāpumu

- 28 Pirmā pamata pamatojumam prasītāja būtībā apgalvo, ka sākotnējās izmeklēšanas laikā Komisija PVN par preču eksportu (daļēju) neatmaksāšanu uzskatījusi par eksporta izmaksām, jo tās rezultātā samazinājās eksportētāja ienākumi no veiktajiem eksporta preču pārdošanas apjomiem. Piemērojot pamatregulas 2. panta 10. punktu, tai tādējādi būtu bijis no eksporta cenas jāatskaita neatmaksātā PVN summa. Tā vietā pārbaudes procedūrā Komisija radikāli izmainījusi metodi.
- 29 Saskaņā ar prasītājas apgalvoto pamatregulas 2. panta 10. punkts šajā gadījumā neesot piemērojams. Šis noteikums attiecoties tikai uz dažu valstu noteiktajām nodokļu atļaidēm, ar kurām iekasētās nodevas un nodokļi par ražošanai nepieciešamajām izejvielām, kas izmantotas dažādos preces ražošanas posmos, tiek atmaksāti, precī eksportējot. Tādā gadījumā normālā vērtība būtu jākorrigē, atskaitot summu, kas atbilst konkrētajām nodevu un nodokļu iemaksām. Savukārt šis noteikums neesot piemērojams šajā situācijā, kas attiecas uz nodokli, kurš iekasēts, eksportējot attiecīgo preci. Tādējādi esot kļūdaini Komisijai uzskatīt, ka tai saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktu būtu jāsalīdzina normālā vērtība un eksporta cena "ar iekļautu PVN", jo tā esot metode, kādu iestādes iepriekš nekad neesot izmantojušas. Prasītāja paskaidro, ka tikai ar atšķirīgu PVN par preču eksportu atmaksas likmi nevarot pamatot šo radikālo metodes maiņu, jo PVN (daļēja) neatmaksāšana esot eksporta izmaksas, kas būtu jāatņem no eksporta cenas.
- 30 Prasītāja apstrīd argumentus, kas izklāstīti apstrīdētās regulas preambulas 31. un 32. apsvērumā, saskaņā ar kuriem veiktā normālās vērtības un eksporta cenas salīdzināšana ir taisnīga, pat neitrāla, jo abi šie elementi tiek salīdzināti, pamatojoties uz

vienādu pamatojumu, proti, “ar iekļautu PVN”, kā rezultātā varētu tikt iegūts tāds pats iznākums. Pat pieņemot, ka attiecībā uz iekšzemes un eksporta pārdevumiem tiktu piemērotas vienādas PVN likmes, summa, pamatojoties uz kuru tiktu aprēķināts šis PVN, būtu atšķirīga. Patiešām, situācijās, uz kurām attiecas dempinga procedūras, kā šajā gadījumā, eksporta cena regulāri būtu zemāka par normālo vērtību, tāpēc normālās vērtības un tai pievienotā PVN summa būtu augstāka par to, ko būtu samaksājis eksportētājs par saviem eksporta pārdevumiem. Tādējādi ar normālās vērtības un eksporta cenas salīdzināšanas metodi, iekļaujot PVN, mākslīgi tiktu palielināta dempinga starpība. Lidz ar to Padome esot pārkāpusi pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktā paredzēto normālās vērtības un eksporta cenas taisnīgas salīdzināšanas principu.

31 Prasītāja apgalvo, ka šajā gadījumā izmantotā metode ir pretrunā iestāžu praksei attiecībā uz dempingu. Tā Padomes 2008. gada 1. decembra Regulas (EK) Nr. 1193/2008, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumus, kas noteikti Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citronskābes importam (OV L 323, 1. lpp.), preambulas 31. apsvērumā Padome esot pat skaidri atzinusi, ka pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunkts neesot piemērojams un ka neatmaksātā PVN par eksportu korekcija veicama, pamatojoties uz minētās regulas 2. panta 10. punkta k) apakšpunktu.

32 Prasītāja secina, ka ar apstrīdēto regulu tiekot pārkāpts pamatregulas 2. panta 10. punkts. Saskaņā ar prasītājas apgalvoto tās importam piemērotais antidempinga maksājums būtu bijis ievērojami, proti, par 4–5 %, zemāks, ja Komisija būtu izmantojusi to pašu salīdzināšanas metodi, kura tika izmantota sākotnējā izmeklēšanā, kas esot bijusi saskaņā ar minēto noteikumu.

33 Padome lūdz šo pamatu noraidīt.

- 34 Pirmkārt, ir jāizskata Padomes arguments, ar kuru tā apstrīd, ka pārbaudes laikā tā būtu piemērojusi pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktu, lai “koriģētu” normālo vērtību un/vai eksporta cenu.
- 35 Patiešām, dokumentā ar nosaukumu “Vispārēja informācija. Dokuments R453” Komisija ir veikusi atsauci uz pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktu, lai pamatotu savu secinājumu, saskaņā ar kuru “piemērojamā metode, ja eksporta netiešie nodokļi netiek atmaksāti, paredz koriģēt to iekšējo nodokļu summas normālo vērtību, kurus piemēro, ja līdzīga prece tiek pārdota patēriņam eksportētājvalstī” un “[t]āpēc normālā vērtība tika noteikta, ņemot vērā samaksāto vai maksājamo PVN” (skat. iepriekš 12. punktu). Komisija vēlreiz ir atkārtojusi šo argumentu dokumentā ar nosaukumu “II pielikums. Dokuments ar konkrētu informāciju” (skat. iepriekš 13. punktu).
- 36 Tomēr, kā izriet no dokumenta ar nosaukumu “Komisijas dienestu pamatnostādnes saistībā ar jūsu reakciju uz galīgo informāciju”, ir jākonstatē, ka Komisija pēc tam ir mainījusi savu pieeju. Būtībā tā ir uzskatījusi, ka pārbaudes laikā nebija nepieciešamas nekādas korekcijas ne eksporta cenai, ne normālajai vērtībai pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunkta nozīmē (skat. iepriekš 15. punktu). Tādējādi tas ir tas pats arguments, uz kuru balstījies Padome apstrīdētās regulas preambulas 31. apsvērumā (skat. iepriekš 16. punktu).
- 37 No tā izriet, ka apstrīdētajā regulā Padome uzskatīja, ka pārbaudes laikā, pretēji situācijai sākotnējās izmeklēšanas laikā, nebija izpildīti nosacījumi normālās vērtības un/vai eksporta cenas koriģēšanai pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunkta nozīmē un tādējādi šo noteikumu nevarēja piemērot. Tāpēc, neraugoties uz to, kas vēl izriet no Komisijas iepriekš pieņemtajiem dokumentiem “Vispārēja informācija. Dokuments R453” (skat. iepriekš 12. punktu) un “II pielikums. Dokuments ar konkrētu

informāciju” (skat. iepriekš 13. punktu), nevar uzskatīt, ka apstrīdētajā regulā, ņemot vērā 17% PVN, Padome ir piemērojusi pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktu un tādējādi veikusi normālās vērtības un eksporta cenas korekcijas šā noteikuma nozīmē, lai atjaunotu simetriju starp šo vērtību un cenām.

- 38 Līdz ar to ir jānoraida prasītājas arguments, saskaņā ar kuru apstrīdētajā regulā piemērotā salīdzināšanas metode esot nozīmējusi normālās vērtības un eksporta cenas koriģēšanu atbilstīgi pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktam. Runa bija par šīs vērtības un cenu salīdzināšanu “ar iekļautu PVN”, balstoties tikai uz vispārēju noteikumu, kas minēts šīs pašas regulas 2. panta 10. punkta pirmajā un otrajā teikumā (tagad — Regulas Nr 1225/2009 2. panta 10. punkta pirmais un otrais teikums).
- 39 Otrkārt, ir jāpārbauda, vai šī salīdzināšanas metode bija taisnīga pamatregulas 2. panta 10. punkta pirmā teikuma nozīmē, ko prasītāja it īpaši apstrīd tā iemesla dēļ, ka minētās metodes piemērošanas rezultātā esot mākslīgi palielinājusies dempinga starpība.
- 40 Šajā ziņā jāatgādina, ka tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā iestādēm ir plaša rīcības brīvība izvērtējamo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ (Tiesas 2007. gada 27. septembra spriedums lietā *C-351/04 Ikea Wholesale*, Krājums, I-7723. lpp., 40. punkts; Vispārējās tiesas 2008. gada 8. jūlija spriedums lietā *T-221/05 Huvis/Padome*, Krājumā nav publicēts, 38. punkts, un 2009. gada 23. septembra spriedums lietā *T-296/06 Dongguan Nanzha Leco Stationery/Padome*, Krājumā nav publicēts, 40. punkts).

- 41 Šī plašā rīcības brīvība teorētiski attiecas arī uz to faktu izvērtēšanu, kas nosaka piemērotās salīdzināšanas metodes taisnīgumu, taču taisnīguma jēdziens ir visai neskaids, un iestādēm tas ir jākonkretizē katrā gadījumā atsevišķi, ņemot vērā attiecīgo ekonomisko situāciju. No pastāvīgās judikatūras izriet, ka izvēle starp dažādām dempinga starpības aprēķina metodēm, kā arī preces normālās vērtības noteikšana ir saistīta ar sarežģītu ekonomisko situāciju izvērtēšanu un tātad, kontrolējot šādu vērtējumu, tiesai jāaprobežojas ar pārbaudi attiecībā uz to, vai ievēroti procesuālie noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acimredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras (iepriekš 40. punktā minētie spriedumi lietā *Ikea Wholesale*, 41. punkts, un lietā *Huvis/Padome*, 39. punkts; šajā ziņā skat. arī iepriekš 40. punktā minēto spriedumu lietā *Dongguan Nanzha Leco Stationery/Padome*, 41. punkts).
- 42 Tāpat saskaņā ar judikatūru gan no pamatregulas 2. panta 10. punkta redakcijas, gan no tā struktūras izriet, ka eksporta cenas vai normālās vērtības korekciju var veikt vienīgi tādēļ, lai ņemtu vērā atšķirības faktoros, kuri ietekmē cenas un attiecīgi to salīdzināmību. Citiem vārdiem sakot, tas nozīmē, ka korekcijas mērķis ir atjaunot simetriju starp preces normālo vērtību un eksporta cenu, un tādējādi, ja korekcija ir veikta pareizi, tas nozīmē, ka ir atjaunota simetrija starp normālo vērtību un eksporta cenu. Savukārt, ja korekcija nav veikta pareizi, tas nozīmē, ka ir radīta asimetrija starp normālo vērtību un eksporta cenu (skat. iepriekš 40. punktā minēto spriedumu lietā *Dongguan Nanzha Leco Stationery/Padome*, 42. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 43 Piemērotās salīdzināšanas metodes taisnīguma izvērtēšanā tādējādi galvenais elements ir simetrijas jēdziens starp normālo vērtību un eksporta cenu, kurš atbilst nepieciešamībai radīt iespēju salīdzināt cenas pamatregulas 1. panta 2. punkta (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 1. panta 2. punkts) nozīmē. Patiešām, saskaņā ar šīs pašas regulas 2. panta 10. punkta pirmo līdz trešo teikumu (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 10. punkta pirmais līdz trešais teikums) eksporta cenas un

normālās vērtības taisnīga salīdzināšana tiek veikta, izmantojot vienādus tirdzniecības līmeņus un izvēloties laika ziņā pēc iespējas tuvākus pārdošanas apjomus, kā arī pienācīgu uzmanību pievēršot citām atšķirībām, kas ietekmē cenu salīdzināmību, un vienīgi tādos gadījumos, ja normālā vērtība un eksporta cena nav salīdzināmas, iestādes ir tiesīgas izdarīt korekcijas.

- 44 Turklāt, kā Padome norādīja tiesas sēdē, no definīcijām pamatregulas 2. panta 1. punkta pirmajā daļā un 8. punktā (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 2. panta 1. punkta pirmā daļa un 8. punkts) izriet, ka, pirmkārt, normālo vērtību “parasti nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas [...] ir maksājuši vai maksās [parastajās tirdzniecības operācijās]”, un ka, otrkārt, eksporta cena ir cena, kura ir “faktiski samaksāta vai maksājama”, kas principā prasa iekļaut PVN šajā vērtībā un cenā.
- 45 Šādos apstākļos, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, Padome varēja uzskatīt, ka šajā gadījumā normālās vērtības un eksporta cenas salīdzināšana “ar iekļautu PVN”, ir taisnīga salīdzināšanas metode, jo minētā salīdzināšana tika veikta, ievērojot prasību par normālās vērtības un eksporta cenas simetriju vienādā tirdzniecības līmenī vienlaicīgiem pārdevumiem gan iekšzemes tirgū, gan eksportam, attiecībā uz kuriem visiem tiek piemērota PVN likme 17 % apmērā.
- 46 Prasītāja nav izvirzījusi nevienu argumentu vai faktu, kas pierādītu šīs salīdzināšanas metodes acīmredzamo nepiemērotību, aprobežojoties ar apgalvojumu, ka aprēķināšanas metode ir mainīta salīdzinājumā ar sākotnējā izmeklēšanā piemēroto, kas varētu mākslīgi palielināt dempinga starpību. Tomēr, ņemot vērā iestāžu lielo rīcības

brīvību, ar šādu argumentāciju nevar tikt pierādīts, ne tas, ka šī metode, kas ir balstīta uz identiskiem salīdzināšanas parametriem, bijusi nepiemērota, ne arī tas, ka tās piemērošanas rezultātā tikusi pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā.

47 Jāprecizē, ka prasītāja neapstrīd ne to, ka apstrīdētajā regulā iestādes precīzi ievērojušas šo salīdzināšanas metodi, ne to, ka šī salīdzināšana attiecās uz laika ziņā pēc iespējas tuvākiem pārdošanas apjomiem, ne arī to, ka PVN piemērošana minētajiem pārdošanas apjomiem notika vienādā tirdzniecības līmenī pamatregulas 2. panta 10. punkta otrā teikuma nozīmē.

48 Tāpat prasītāja nav spējusi pierādīt, ka iestādēs pastāvēja pastāvīga prakse attiecībā uz PVN atskaitīšanu kā no normālās vērtības, tā no eksporta cenas, lai veiktu taisnīgu salīdzināšanu pamatregulas 2. panta 10. punkta nozīmē. Prasībā norādītie piemēri neattiecas ne uz vienu šāda veida situāciju, bet vienīgi uz gadījumiem, kas saistīti tikai ar eksporta cenas korekciju sakarā ar Ķīnas iestāžu veiktu daļēju PVN atmaksu, kā arī ar korekciju, kura konkrētajā gadījumā veikta sākotnējā izmeklēšanā un kuras likumība šajā tiesvedībā netiek izskatīta.

49 Tādējādi, salīdzinot normālo vērtību un eksporta cenu "ar iekļautu PVN", Padome nav ne pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ne arī pārkāpusi prasību par taisnīgu salīdzināšanu pamatregulas 2. panta 10. punkta pirmā teikuma nozīmē.

50 Līdz ar to pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu — pamatregulas 11. panta 9. punkta pārkāpumu

- 51 Otrā pamata pamatojumam prasītāja apgalvo, ka ar apstrīdēto regulu tiekot pārkāpts pamatregulas 11. panta 9. punkts, jo [apstrīdētā regula] balstās uz tādas normālās vērtības un eksporta cenas salīdzināšanas metodes piemērošanu, kura radikāli atšķiras no sākotnējā izmeklēšanā piemērotās metodes. Šāda pieeja neatbilstot pastāvīgajai judikatūrai šajā jautājumā (iepriekš 40. punktā minētais spriedums lietā *Huvis/Padome*, 41. punkts).
- 52 Prasītāja uzskata, ka iestādes nav pienācīgi pamatojušas salīdzināšanas metodes maiņu. Tas, ka laikposmā starp sākotnējo izmeklēšanu un pārbaudes laiku PVN likmes, kas netika atmaksātas, ir mainījušās no 4 uz 17 %, neesot bijusi tāda apstākļu maiņa pamatregulas 11. panta 9. punkta nozīmē, ar kuru var pamatot, ka vairs netiek izmantota sākotnējā izmeklēšanā piemērotā metode. Turklāt iestādes neesot pierādījušas, ka sākotnējā izmeklēšanā piemērotā metode nebūtu atbildusi šīs pašas regulas 2. panta 10. punktam. Katrā ziņā prasītāja esot pierādījusi, ka jaunā metode esot pretrunā taisnīgas salīdzināšanas principam, kurš paredzēts šajā noteikumā, un pamatota ar neloģiskiem apsvērumiem.
- 53 Padome lūdz šo pamatu noraidīt.
- 54 No pamatregulas 11. panta 9. punkta izriet, ka principā pārbaudes laikā iestādēm ir pienākums piemērot to pašu metodi, tostarp metodi eksporta cenas un normālās vērtības salīdzināšanai saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu, kāda izmantota sākotnējā izmeklēšanā, kuras rezultātā tika noteikts nodevas maksājums. Šajā pašā tiesību normā ir paredzēts viens izņēmums, kas ļauj iestādēm piemērot citu metodi

nekā sākotnējā izmeklēšanā izmantotā, ja ir mainījušies apstākļi. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka jebkura atkāpe un jebkurš izņēmums no vispārējā noteikuma ir jāinterpretē šauri. Tāpēc iestādēm, ja tās gatavojas piemērot atšķirīgu metodi nekā tā, kura piemērota sākotnējā izmeklēšanā, ir jāpierāda, ka apstākļi ir mainījušies (skat. iepriekš 40. punktā minēto spriedumu lietā *Huvis/Padome*, 41. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

- 55 Kā tika konstatēts iepriekš 10. un 11. punktā, Padome atzīst, ka sākotnējā izmeklēšanā tā ir veikusi eksporta cenas korekciju pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunkta nozīmē un ka nav veikusi šādu korekciju pārbaudes laikā sakarā ar to, ka nebija izpildīti šī noteikuma nosacījumi.
- 56 Ir skaidrs, ka šī atšķirīgā Padomes pieeja nav “metodes maiņa” pamatregulas 11. panta 9. punkta nozīmē.
- 57 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka jēdzieni “metode” un “korekcija” nesakrīt. Taču, pat pieņemot, ka jēdziens “korekcija” pamatregulas 2. panta 10. punkta nozīmē varētu tikt salīdzināts ar jēdzienu “metode” šās pašas regulas 11. panta 9. punkta nozīmē, no apstrīdētās regulas preambulas 31. apsvērumā minētajiem pamatojumiem, kā arī no iepriekš 34.–38. punktā izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka šajā gadījumā laikposmā starp sākotnējo izmeklēšanu un pārbaudes laiku judikatūras nozīmē iestādes nav “mainījušas” “korekcijas metodi” (par “atvieglojumu” vai “input” metodes nomaiņu ar “atlikuma” metodi skat. iepriekš 40. punktā minēto spriedumu lietā *Huvis/Padome*, 27., 28. un 43. punkts), bet vienkārši atteikušās no korekcijas sakarā ar to, ka atšķirībā no situācijas sākotnējā izmeklēšanā pārbaudes laikā pamatregulas 2. panta 10. punkta

b) apakšpunkta nosacījumi nebija izpildīti. Taču atteikšanos no konkrētā gadījuma apstākļos nepamatotas korekcijas pašu par sevi nevar uzskatīt par metodes maiņu pamatregulas 11. panta 9. punkta nozīmē.

58 Pamatregulas 11. panta 9. punktā ir prasīts, lai attiecīgā metode būtu saskaņā ar šīs pašas regulas 2. un 17. panta (tagad — Regulas Nr. 1225/2009 2. un 17. pants) noteikumiem, kuru prasības ir jāievēro visos gadījumos. Tādējādi Vispārējā tiesa jau ir spriedusi, ka, ja pārbaudes laikā izrādītos, ka sākotnējā izmeklēšanā piemērotās metodes piemērošana nav saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktu, iestādēm vairs nebūtu jāpiemēro minētā metode (šajā ziņā skat. iepriekš 40. punktā minēto spriedumu lietā *Huvis/Padome*, 42. un 50. punkts) pat tad, ja tas nozīmētu “metodes maiņu” šī jēdziena šaurākajā nozīmē.

59 Tādējādi, ja pārbaudes laikā iestādes nav tiesīgas veikt korekciju saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu, tām nevar būt pienākuma to tomēr darīt saskaņā ar šās pašas regulas 11. panta 9. punktu tikai tāpēc vien, ka šāda korekcija ir tikusi veikta sākotnējā izmeklēšanā. Citiem vārdiem sakot, ņemot vērā, ka šajā pēdējā noteikumā ir skaidri noteikts, ka metodei, kas tiek piemērota pārbaudes laikā, ir jāatbilst pamatregulas 2. panta prasībām, šādā pārbaudē nevar tikt veikta korekcija, kas nav atļauta minētās regulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktā.

60 Tāpēc, kā atzinusi pati prasītāja (skat. iepriekš 29. un 31. punktu), pamatregulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunkts, ko iestādes piemēroja sākotnējā izmeklēšanā, nav attiecīgais juridiskais pamats, lai pārbaudes laikā veiktu iespējamu korekciju, proti, eksporta cenas korekciju, kas šajā noteikumā nav paredzēta. Šajos apstākļos nav jālemj par jautājumu, vai šajā gadījumā metode, kas tika piemērota sākotnējā izmeklēšanā,

bija saskaņā ar minētās regulas 2. panta 10. punkta b) apakšpunktu; to arī pati Padome apšaubīja tiesas sēdē (skat. iepriekš 11. punktu).

- 61 No minētā izriet, ka Padome, salīdzinot normālo vērtību un preču eksporta cenas “ar iekļautu PVN”, nav pārkāpusi pamatregulas 11. panta 9. punktu.
- 62 Katrā ziņā, pat pieņemot, ka pārbaudes laikā Padome būtu izmantojusi citu metodi attiecīgo preču normālās vērtības un eksporta cenu salīdzināšanai nekā tā, kas tika piemērota sākotnējā izmeklēšanā, tā ir pierādījusi, ka, pirmkārt, laikposmā starp sākotnējo izmeklēšanu un pārbaudes laiku apstākļi bija mainījušies un ka, otrkārt, šis izmaiņas bija pamats, lai atteiktos no šādas korekcijas.
- 63 Patiešām, nav strīda, ka sākotnējā izmeklēšanā Ķīnas PVN par attiecīgo preču eksporta pārdošanas apjomiem tika daļēji atmaksāts, kaut gan par pārdošanas apjomiem vietējā tirgū šis PVN tika pilnā apmērā iekasēts. Savukārt pārbaudes laikā šis PVN pilnībā tika iekasēts gan par pārdošanas apjomiem vietējā tirgū, gan par eksporta pārdošanas apjomiem. Saskaņā ar apstrīdētās regulas preambulas 31. apsvērumā minēto informāciju šo atšķirību pamatā attiecīgajās situācijās ir apstākļu maiņa pamatregulas 11. panta 9. punkta nozīmē.
- 64 Turklāt, ņemot vērā šo apstākļu maiņu, Padome pārbaudes laikā bija tiesīga atteikties no normālās vērtības un eksporta cenas korekcijas, tādēļ bija iespējams veikt taisnīgu šīs vērtības un cenas salīdzināšanu “ar iekļautu PVN”, savukārt sākotnējā izmeklēšanā

tā uzskatīja par nepieciešamu veikt korekcijas, lai atjaunotu attiecīgo salīdzināmo parametru simetriju, jo par eksportētājām precēm tika veikta daļēja PVN atmaksa.

- 65 Līdz ar to, izmantojot salīdzināšanas metodi, ko Padome izmantoja pārbaudes laikā, nav pārkāpts pamatregulas 11. panta 9. punkts.
- 66 Tādējādi otrais pamats ir noraidāms kā nepamatots.
- 67 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, prasība ir kopumā jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 68 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus.
- 69 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Līdz ar to Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**

- 2) ***Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus;**

- 3) **Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Azizi

Vadapalas

Frimodt Nielsen

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2011. gada 16. decembrī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Atbilstošās tiesību normas	II - 8376
Tiesvedības priekšvēsture	II - 8379
Attiecīgās antidempinga regulas	II - 8379
Ķīnas regulējums attiecībā uz PVN	II - 8380
Administratīvās procedūras	II - 8380
Process un lietas dalībnieku prasījumi	II - 8386
Juridiskais pamatojums	II - 8388
Atcelšanas pamatu apkopojums	II - 8388
Par pirmo pamatu — pamatregulas 2. panta 10. punkta pārkāpumu	II - 8389
Par otro pamatu — pamatregulas 11. panta 9. punkta pārkāpumu	II - 8396
Par tiesāšanās izdevumiem	II - 8400